

Обраћање Милоја Стевановића на Сабору у Лозници 2021.

Благочастива браћо и сестре,

Чусмо и утувисмо реч Господњу: *Заиста, заиставамкажем, акоиматеверекозрногорушично, и рекнете гориовој: пређиодавде тамо – пређиће.* Пре 11 година овде, на овом чеперку јеличког присоја, бијаше десетак столетних брвнарица око којих је пасло стадо оваца.

И најће један човек благочастиви, богољубиви, верољубиви, истинољубиви прогнан правде ради од силника овога света и злих слугерања њиховијех.

И гле чуда: уместо оног бесловесног стада оваца, за којим ја грешан пастировах пођекад, бану тај пастир добри за којим се запути богомољно, боголикој бесмртно стадо Христово.

И тај Божји човек онижег раста, попут Јована Златоустог, а горостасне вере попут Марка Ефеског, баци једно зрно горушичино на ову стопу негдашње виноградарске земље.

И гле, још већег чуда: ниче ова светиња у којој гнездо своје свише ђеца Божја, да славослове јутром и вечером Оцу нашем Небеском и да Му свакодневно кроз свете Литурђије благодаре за све даре којима нас обасу.

И гле чуда над чудима:

7 година након освештања овог Божјег храма подигнутог у славу Господу а посвећеног Светом Николају Чудотворцу обзнани нам се и до наших руку доспеше Повеље краља Милутина и Цара Душана старе 7 векова које, сведоче да ово јеличко виногорје на ком стојимо бијаше метох манастира Хиландара.

Да л' је то неки знак ? Ми не знамо. Бог зна!

Али знамо реч апостолску: *Сви којихоћепобожнодаживе у Христубиће гоњени.* Дакле, не пођеко – него сви.

И зато, благо нама браћо моја и сестре – ђецо светосавска што нас гоне.

Благо нама јер су, по речи Господњој, *блажени прогнани правде ради.*

Благо нама што нас ружише лажући да смо у расколу.

А, ко нас ружијаше и гоњаше?

1. Они што померише древне међе које поставише Оци наши и који се расколише од Светих отаца.

2. Гонише нас удворице папине кога понизно зову „свети отац“ – који натакарише његово прстење упрегавши се у његов јарам еда би допринели уништитењу православља;
3. Прогонише нас они што напустише науку Светих Отаца, што окачише каноне мачку о реп пребегавши у табор јеретички и они што бестидно телалише да су екуменисти!
4. Гонише нас они што издадоше православље отишавши – да цитирам речи епископа Лонгина Жара: „на разбојнички, јеретички, ђавољи лажни критски сабор“ поставши – како вели епископ Лонгин – „безблагодатни несрећници и издајници земље, народа и Бога“;
5. Прогонише нас они што клечаху по католичким катедралама,
 - што уводише жене у олтаре,
 - што рушише иконостасе и богослужбени поредак,
 - што изговараху Симовел вере унаказивши га додатком филиокве,
 - што се ругају светом причешћу делећи га попут јеретика ко да то није светиња, него попара, Бог да им прости;
6. Гонише нас они што потписаше примат архијеретика папе;
7. Они што се ругаше апостолским канонима палећи свеће по јеврејским синагогама;
8. Они што прогнаше Догматику Св. Јустина са богословије;
9. Они што су упркос саборној одлуци још увек у јеретичком Светском савету цркава ђе им, доправде, и јесте место будући да не верују у Једну Свету Саборну и Апостолску цркву, него у многе пећине разбојничке.
10. Гонише нас они што уместо да благосиљају – одлучују и проклињу заборавајући реч Светога писма које гласи: *Који благосиљају – наследиће земљу, а који проклињу – биће истребљени.*

Старац Пајсије Светогорац, онај што у једном од братоубица владике Артемија пре 50 година препознаде лукаву змију, вели: *да јевећи од свих благослова кад вас неправедно куну.*

Заборавили су лажни епископи своју заклетву *да без крајње нужде и тешке кривице неће никог од црквених тајни и заједништва у Христу одлучивати..*

Упркос заклетви они, многе одлучише или наружише?

А зашто?

Која их је то крајња нужда а наша тешка кривица нагнала на тај чин?
Њина нужда је послушање кнезовима овога света.

А наша кривица је:

Послушање Христу и Еванђељу Његовом.

„Криви смо“:

1– Зато што чувасмо светотачко предање?

2– Зато што смо послушни Светим оцима који нас уче да не идемо за слепим вођама који нас воде у погибао?

3– Зато што знамо да је њина екуменистичка љубав уствари лажна љубав према нашим крвницима а зверска мржња према Православљу, Истини и истинољупцима?

4– Зато што смо научили да треба бежати од латиномислећих јер је њин благослов злослов, а причешће из њине руке љути отров?

5– Зато што знадемо да чувари вере нису вуци у јагњећој кожи него народ Божји?

6– Зато што нам је боље бити у нашим катакомбама него у њиним дворима лажи и лицемерја?

7– Прогонише нас они што снимаху филмове о себи као косовским јунацима избрисавши постојање и дело нашег светог Старца.

Али, како се истина не да сахранити, и њима се омакло па одштампаше књигу *Извештаји са распетог Косова патријарха Павла*, пређег РП епископа у којима блажено–почивши Патријарх сведочи да косовске светиње беху запустеле док у Црну Реку не бану јереј Артемије, потоњи владика;

И врапци на грани знаду ко је владика Артемије.

1. То је онај што имадијаше светог духовног оца и светог духовног сина.

2. Онај што диже богомоље Богу у славу, а духовном оцу Јустину и духовном чаду Харитону у част, у зловремјуу ком наши прогонитељи рушише свете олtare и богослужбени поредак.

Учинише нам част што нас прогонише они који прогнаше Светог Јустина са Богословије и светог владика Артемија са Косова;

Они који су се упрегли у покорну запрегу, надајући се и сневајући да ће извршити обећани задатак и разорити Светосавску Цркву и помоћи папи да испуни своју заклетву из оног *Тајног споразума* да треба „тотално уништити

православље“ – што откри професорка Смиља Аврамов, Бог да јој душу прости.

Обећали су да ће да нас преведу жедне преко воде одавде до Ватикана!

Али: Нема им од тог посла ништа!

Нек одма пишу: Пропало!

Џабе су зидали ту „вавилонску кулу“: Неће од ње остати ни камен на камену!

Но, упркос окрутности, свирепости, бездушности, неправедности, лицемерју – наши прогонитељи нису наши непријатељи.

Они су, како нас учи Св. Владика Николај, наши сурови пријатељи.

Они нас нагнаше да се не угледамо на њих, те да себи не градимо пролазна добра – него да дижемо светиње вечном Богу у славу;

Они нас штитише од гордости називајући нас оманђијаним, дрогираним, безумним, апачима, бандитима, лудацима, несрећницима... (требо би ми летњи дан до подне да набројим све њине клевете);

Хвала им!

Они нам одрешеше руке од себе и свог лицемерја, фарисејства и издаје, те тако ослобођени, наше руке могадијасмо испружити ка скуту Господњем;

Они нас проћераше у катакомбе и пустиње у којима се чува, сеје и ево цвета вера наша православна.

Вера наша је и настала у пустињама, у пећинама, у катакомбама.

Зато нам је ваистину: у њима лепо бити!

Нека би Господ благословио и умножио гонитеље наше – едаби наше бекство одњиг у наручје Господње било бесповратно;

Ипак, **ПОМОЛИМО СЕ, ДА СЕ НАШИ СУРОВИ ПРИЈАТЕЉИ ВРАТЕ СА ПУТА ЗЛОГА.** Да – како рече пророк Јеремија – *поправе путеве своје и дела своја.*

Обећали су: Кад умре Артемије – умреће с њим и његово дело!

Оберћање лудом радовање!

Живљи је владика Артемије по пресељењу у вечност од свих оних који говорише клевете и лажи против њега. Његови духовни синови и ћери на челу са владикиом рашко-призренским у егзилу Ксенофонтом и верни народ наставља стазом светих и богоносних отаца нашијег на коју нас је извео наш духовни путовођа јер знадемо да је то голготски, Господњи пут који води у Царство Оца нашег небеског.

Нама веру нашу – која је **веза човека са Богом** и чији циљ је **спасење душа нашијех** – нису донели критски разбојници, ни ватиканске слугерање.

Ми смо њу примили од Господа нашега и Његовог Еванђеља, од светијег отаца и ђедова нашијег.

То што примисмо – то ћемо чувати и сачувати.

И предати онима што ће доћи из нас.

Ту веру не дамо ником!

Ту веру не дамо низашта!

Ту веру не дамо нипошто!

И нећемо је дати никад – до потоњег издиханија!!!

Чуваћемо је у срцима нашијем, у катакомбама нашијем, све док наши прогонитељи не малакшу, док се не покају и не престану да незаконују, док не сагубе апетит и док им се не слошипродаја вере за вечеру.

Онима који оптужише Владиду Артемија да, тобож, прави раскол и ронишелажне сузе за изгубљеним јединством од срца поручујемо:

- О, Издајници!: вратите папи прстење, док има времена да не одоцните ко што неки одоцнише!
- О, Оцеубице!: вратите Догматику Св. Јустина на богословију ђе сте устоличили јеретика Зизјуласа да трује наше богослове правећи ода-њиг нео-јањичаре!
- О, Вероломци!: спроведите одлуке Сабора о богослужбеном поретку и одлуку о иступању из јеретичког Светског савета цркава,
- О, Братоубице!: поништите силецијске неканонске пресуде – и ето нам јединства.

Што би народ реко: Просто ко пасуљ!

Ви сте преко једног папиног прстеноносца 1996. обећали да ћете „сломити кичму Артемију“, а преко другог папиног вереника 2010. рекли: да „10 година чекате на одлуку о прогону владике Артемија“.

А ми – ми вас, после тог злочина, ево: 11 година чекамо раширених руку.

Спремили смо вам Савин, уместо папиног прстена, гајимо за вас угојено теле, имадемо и певаче и гудаче – чекамо вас да се радујемо и веселимо – јер, о залутала браћо наша, изгубљени бијасте – нека би вам Бог дао да се нађете.

Уосталом, наш Владика Артемије је пре 6 година Сабору упутиовизију за васпостављање јединства – написавши, гласно и јасно да Сабор треба:

- Даспроведе у делосвоју Одлукуиз 1997. о иступању СПЦ из ССЦ;
- Даспроведе у делосвије одлукеиз 2007. – 2008. о богослужењу;
- Даповучесвенеканонске и неуставнеодлуке о Њему иЊеговоммонаштву;
- Дасејавнооградиодсвејересикуменизма и дајесаборноосуди;
- Данапустијаловитеолошкидијалогсапапистима и другимјеретцима;
- ДазаузмеодлучанставпремајеретичкомучењуИгњатијаМидића и дато учење осуди;
- Да, следујућиСветимОцима и држећисесветихКанона, јавноосудипоступкепојединихАрхијереја, којисунарушилисветеКаноне: заједничкиммолитвама и мољењимасаразнимјеретцима и паљењемсвећа у јеврејскојсинагогикао и онихкојисуишлинапоклоњењепапи и којиносепапскопрстење и напрснекрстове, узобавезноњиховојавнопокајање.
- Једномречју: дасе СПЦ вратинапутСветихОтаца и СветогПредања, сакојегјескренула.

То рече 2015. године владика Артемије.

А ми на то и данас кличемо:

АМИН!

Данас, кад обележавамо јубилеј од прогнања праведнка, предлагем да сваком нашем преживелом прогонитељу довикнемо из свег гласа и из дубине срца:

Чуј и почуј, о сурови пријатељу наш:

ИзЛознице, са Јелице,тепозивамо:

Покајсе!

Ааконећеш:

Торњајсе!

Одлази,одлазисаблазнитељу

Светосавља рушитељу!

Непоганинамизворе!

Небатаљуј Немањићке дворе!

Некукољинамусјеве!

Несрамотинамочеве!

НеругајсеСветомеПредању!

Неподсмевај се народномезнању!
Непомичинаммеђестаре!
Небатаљуј нам свете олтаре!
Светиње отаца нашијех не газе!
Одлази! Одлази! Одлази!

Чујте и почујте, о, сурови пријатељи док још има времена, и пазте да не одоцните, ко што неки окаснише: *Когој се с народом судио – парницу је сагубио!*

Јемчимо вам: Ни ваша до зоре неће горети!

Ваша преосвештенства, часни оци, благочастиве матере и сестре монахиње, драга браћо и сестре,

Дабогда се, овде и другде, виђели јопет – да славимо Бога нашега!

Дабогда се једног дана, а можда и прије, сабрали у Призрену!

И: дабогда се једног дана сретили са нашим блажене успомене светим Старцем у рају!

Он у рају, а и ми у рају, па макар неђе и у крају.

А до тог сретања: Живели, на многаја лета!

